

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1107/2022
26.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Делевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милошин Ристић, адвокат из ..., ради поништаја уговора и утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2660/21 од 02.06.2021. године, у седници одржаној 26.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2660/21 од 02.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2660/21 од 02.06.2021. године у делу којим је потврђен став први и други изреке решења Вишег суда у Београду П 1162/15 од 25.08.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2660/21 од 02.06.2021. године у делу којим је потврђен став трећи изреке решења Вишег суда у Београду П 1162/15 од 25.08.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 1162/15 од 25.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиле да се укине клаузула правноснажности извршности од 04.05.2017. године констатована пресудом Вишег суда у Београду П 1162/15 од 19.01.2017. године које су стављене дана 08.05.2017. године као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиле за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 1162/15 од 19.01.2017. године као неоснован. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба на пресуду тужиле том суду дана 11.05.2018. године као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2660/21 од 02.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Вишег суда у Београду П 1162/15 од 25.08.2020. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20). Оцењујући да нису испуњени услови у смислу цитираног прописа да се дозволи посебна ревизија а везано за захтев о укидању клаузуле правноснажности и извршности. Ово из разлога што у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. Посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права што у овом случају не стоји а чињенично стање не може бити предмет ревизијског оспоравања.

Даље о предлогу тужене за понављање поступка, побијаним решењем одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке, при чему је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу па ни за овај део одлуке нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, ревизијом се указује на битне повреде одредаба ЗПП-а због којих се посебна ревизија не може изјавити.

Сходно изнетом на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужила је изјавила ревизију против решења којим је правноснажно одлучено о предлогу тужиле за укидање клаузуле правноснажности и извршности решења којим је одбијен захтев за укидање тих клаузула. Таквим решењем се у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП поступак правноснажно не окончава због чега је ревизија тужиле недозвољена.

Тужила побија другостепену одлуку и у делу којом је потврђено првостепено решење којим је одбијен захтев за понављање поступка. Имајући у виду наведено, ревизија у смислу члана 420. ст. 1. и 5. ЗПП није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члан 420. став 5. ЗПП) по којој ревизија тужене у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији тужиље против решења, којим је њена жалба одбачена на основу члана 408. у вези члана 420. став 3. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Неоснована је ревизија тужиље у делу којим се ревидира на потврђујући део другостепеног решења којим је потврђено првостепено решење у ставу трећем изреке којим је жалба тужиље на пресуду Вишег суда у Београду П 1162/15 од 19.01.2017. године одбачена као недозвољена. Ово из разлога што је назначена пресуда постала правноснажна 04.05.2017. године, па се против такве пресуде не може изјавити жалба, што су нижестепени судови правилно закључили, применом чл. 359. став 1. и члана 378. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић